

Udtalelser, der kunne jävnføres med Forslagets § 3.

S Karrebæk holdt en Taler ifølge de lokale Blade den 26de April 1885 et Foredrag, hvori han deklarerede Krig paa Kniven med Folkets Modstandere eller rettere Fjender, nemlig Godsejerne, som i Modsetning til Venstre, Landets Børn, hovedsagelig vare indvandrede Dyrkere, der havde faaet Godser for at ægte en eller anden Maitresse fra Hoffet. I andre Lande havde Friheden kostet Strømme af Blod, og vi maatte være forberedte paa noget Vignende hertilands. Gaardmændene burde kjøbe Rifler og vælge en Riffelbestyrelse, som laante Riflerne ud til dem, der vare værdige til at værge Friheden.

En anden Taler drog sammesteds bl. A. en Parallel mellem Forholdene hertilands og i England for halvtrediehundrede Aar siden. Man havde set i England, at de i en halv Snes Aar ikke havde Brug for Repræsentanterne — men saa blev Kongen og Ministrene ogsaa bagefter et Hovedfortere. „Vi veed ikke, hvorledes det om 10—11 Aar kan gaa hos os.“

En Taler udtalte i Roldby sidst i Maj 1885 („Morgenbladet“s Referat): „Vor Konge har antaget det skønne Valgsprog „Med Gud for Vore og Ret!“ Men Godsejerne har handlet saa, at man skulde tro, de har vendt det om, saa at det kom til at lyde: Med Godsejerne for Banære og Uret.“

Ved Grundlovsfesten i Roldby Kro den 5te Juni 1885 udtalte en Taler ifølge Referatet i Venstrebladet „Thisted Amtstidende“: „Læg alle smaa Stridigheder ned i Kommunen som andetsteds, og lad os staa Alle som En kampberedte ligesom Thyberne i 1848, da Rygtet gik, at Slaverne vare brudte ud. Provisorierne kunne i deres Forhold overfor Grundloven godt lignedes ved udbrudte Tugthuslaver, og det gjælder nu at skabe et Værn for vort Hjem og vor Frihed, ikke alene for vor egen Skyld, men ogsaa for vore Børns, at de ikke skulde forbande os i vor Grav, fordi vi havde overleveret dem til Trældom.“

Ved Fællesspisningen efter Venstres Grundlovsfest i Bordingborg den 5te Juni 1885 udtalte ifølge Venstrebladet „Næstved Tid.“ en Taler bl. A.: „Han vilde med koldt Blod udtale det Samme som Landstingsmand Strandstov: „So galere jo bedre! Snaat kan nu ikke længere gjøre det, vi maa gaa et Skridt videre. Dyr., der tiljuble Provisoriet Bisald, ere ikke blot vore Modstandere, men vore Fjender, som vi maa bekæmpe paa alle mulige Omraader. — — — Alt det, som vi nu saa længe have raabt Hurra for, maatte vi ogsaa være villige til at kæmpe for, hvis vi kom ind i Tilstande, som vi fandt utaaalige. Naar vi raabe Hurra for Danmark og tale om at elste og ofre Alt for vort Fædreland, saa er det da hverken Græsset, de dyrkede Agre eller de velnærede Dyr, men Folket. Og derfor maa eller vil vi ikke taale, at et Slæng af Dgler stikke Hovederne frem for at knuse dette Folk, og Sagen er jo ogsaa den, at det kun kan gaa saa længe, som vi selv ville det, blot vi tage rigtig fat. Derfor siger Taleren ogsaa: bare saa langt ud i Dyndet som muligt med Slænget. Og det siger han med fuld velberaad Hu, med koldt og roligt Overlæg; det er ikke nogen Følelseslag, ingen Øjeblikkets Opbrusning, men et Resultat af Overvejelse og Eftertanke.“

„Politiken“ strev den 11te Juni 1885: „Proletariatet er Samfundets Udstud, det Skum, der flyder sig ud lige fra de øverste Lag til de nederste. I de fattige Lag er det dem, der ved egen Skyld ender paa Ladegaarden. I de høiere er det alt det, der er gaaet halvt eller helt rejekt, enten det er ved Gramensbordet eller i Livets store Prøve, eller Existentier, der har maattet gjøre en ufrivillig Tur til Amerita, eller som uden egen Fortjeneste er undsluppen for Straffeanstalterne. Det er disse Elementer, som naar de søger at rehabilitere sig ved at snige sig tilbage i Samfundet og tilhnde sig Jorglemmelse af Fortiden, bliver de hvideste af de hvide. De danner Kjernen af det reaktionære Proletariat. Og om dem samler sig alle de Bestanddele, der attraar Fordelen eller Vren af Pøbeljeneste for Magthaverne. Til dem endelig slutter sig en Del af „Ungdommen“ — den Del der er Typen for den kjøbenhavnske „Rød“, som naar den er sluppet løs fra Kontor og Bod, trækker om paa Dansebuler og Sangerindesnepper, vore Samfundsforholds Alfonsoer.